

69-HỒ TRỢ TỖ-KHEO BỊ XẢ TRÍ ^{>85}

A. DUYÊN KHỞI

Một thời, đức Một thời Đức Phật ở vườn Cấp-cô-độc, rừng cây Kỳ-đà nước Xá-vệ. Bấy giờ, Tỳ-kheo A-lê-tra sanh ác kiến, chúng Tăng can gián mà cố không bỏ.

Các Tỳ-kheo nghe, trong số đó có vị thiếu dục tri túc, sống hạnh đầu đà, ưa học giới, biết hổ thẹn, hiềm trách Tỳ-kheo A-lê-tra: Tại sao thầy phát sanh ác kiến, chúng Tăng can gián, mà thầy không bỏ?

Các Tỳ-kheo đến chỗ Đức Thế Tôn, đánh lễ dưới chân Phật, rồi ngồi qua một bên, đem nhân duyên này bạch đầy đủ lên Đức Thế Tôn. Đức Thế Tôn liền vì nhân duyên này tập hợp Tăng Tỳ-kheo, quở trách Tỳ-kheo A-lê-tra:

- Việc ông làm là sai quấy, chẳng phải oai nghi, chẳng phải pháp Sa-môn, chẳng phải tịnh hạnh, chẳng phải hạnh tùy thuận, làm điều không nên làm. A-lê-tra! Tại sao ông phát sanh ác kiến, chúng Tăng can gián mà ông cố không bỏ?

Đức Thế Tôn dùng vô số phương tiện quở trách Tỳ-kheo A-lê-tra rồi, bảo các Tỳ-kheo:

- Từ nay về sau, chúng Tăng đối với Tỳ-kheo A-lê-tra tác cử vì không bỏ ác kiến^{>86}, bằng bạch tứ yết-ma. Chúng Tăng nên vì Tỳ-kheo A-lê-tra tác cử. Tác cử tội rồi tác ức niệm. Tác ức niệm như vậy rồi dứt tội^{>87}. Trong chúng nên cử một vị có khả năng tác pháp yết-ma, như trên mà tác bạch như vậy:

- Đại đức Tăng, xin lắng nghe. A-lê-tra này phát sanh ác kiến. Chúng Tăng ha gián mà cố ý không bỏ. Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng chấp thuận. Nay Tăng đối với A-lê-tra tác pháp Yết-ma không bỏ ác kiến. Đây là lời tác bạch:

- Đại đức Tăng, xin lắng nghe. Tỳ-kheo A-lê-tra này sanh ác kiến. Chúng Tăng can gián mà cố tâm không bỏ. Nay Tăng vì Tỳ-kheo A-lê-tra tác pháp yết-ma không bỏ ác kiến. Các trưởng lão nào chấp thuận, Tăng vì Tỳ-kheo A-lê-tra tác pháp yết-ma không bỏ ác kiến, thì im lặng. Vị nào không đồng ý xin nói. Đây là yết-ma lần thứ nhất. (lần thứ hai, lần thứ ba cũng nói như vậy).

- Tăng đã chấp thuận tác pháp yết-ma không bỏ ác kiến cho Tỳ-kheo A-lê-tra rồi. Tăng chấp thuận nên im lặng. Được ghi nhận như vậy.

>84. Xem cht. >85 trên.

>85. Ngũ phần: Ba-dật-đề 49; Tăng kỳ: 46; Thập tụng, Căn bản: 56. Pali, Pác. 69.

Khi Tăng tác pháp yết-ma không bỏ ác kiến cho Tỳ-kheo A-lê-tra, nhóm sáu Tỳ-kheo lại cung cấp những thứ cần dùng, cùng chung yết-ma, cùng ngủ, cùng nói chuyện.

Các Tỳ-kheo nghe, trong đó có vị thiếu dục tri túc, sống hạnh đầu đà, ưa học giới, biết hổ thẹn quở trách nhóm sáu Tỳ-kheo: Tỳ-kheo A-lê-tra bị Tăng cho pháp cử yết-ma vì không bỏ ác kiến. Tại sao các thầy

lại cung cấp những thứ cần dùng, cùng ngủ, cùng nói chuyện?

Các Tỳ-kheo đến chỗ Đức Thế Tôn, đánh lễ dưới chân Phật, rồi ngồi qua một bên, đem nhân duyên này bạch đầy đủ lên Đức Thế Tôn. Đức Thế Tôn liền vì nhân duyên này tập hợp Tăng Tỳ-kheo, quở trách nhóm sáu Tỳ-kheo:

- Việc các ông làm là sai quấy, chẳng phải oai nghi, chẳng phải pháp Sa-môn, chẳng phải tịnh hạnh, chẳng phải hạnh tùy thuận, làm điều không nên làm. Nhóm sáu Tỳ-kheo, Tỳ-kheo A-lê-tra bị Tăng cho pháp cử yết-ma vì không bỏ ác kiến, tại sao các ông cung cấp các thứ cần dùng, cùng ngủ, cùng nói chuyện?

Đức Thế Tôn dùng vô số phương tiện quở trách nhóm sáu Tỳ-kheo rồi, bảo các Tỳ-kheo:

- Những kẻ ngu si này, là nơi trồng nhiều giống hữu lậu, là kẻ phạm giới này ban đầu. Từ nay về sau, Ta vì các Tỳ-kheo kiết giới, gồm mười cú nghĩa, cho đến câu, chánh pháp tồn tại lâu dài.

Muốn nói giới nên nói như vậy:

Tỳ-kheo nào, cùng với người chưa được tác pháp (giải),^{>88} có ác kiến như vậy mà chưa bỏ,^{>89} lại cung cấp những thứ cần dùng, cùng yết-ma, cùng ngủ, cùng nói chuyện, Ba-dật-đề.

Thế Tôn vì các Tỳ-kheo kiết giới như vậy rồi. Khi ấy các Tỳ-kheo không biết có nói như vậy hay không nói như vậy, sau mới biết là có nói như vậy, nên có vị tác pháp sám Ba-dật-đề, hoặc có vị nghi. Đức Phật dạy:

- Không biết thì không phạm.

Từ nay về sau nên nói giới như vậy:

Tỳ-kheo nào, biết người nói lời như vậy, chưa được tác pháp (giải), có tà kiến như vậy mà chưa bỏ, lại cung cấp những thứ cần dùng, cùng yết-ma, cùng ngủ, cùng nói chuyện, Ba-dật-đề.

>86. Yết-ma - ác kiến bất xả 惡見不捨. Xem cht. >85 điều 68 trên. Pali, Vin.ii. 28: Pāpikāya ditthiyā appaninissagge ukkhepanīyakamma

>87. Diễn tiến tác pháp: Tác cử 作舉, nêu tội danh; tác ức niệm 作憶念, khiến cho tự thú nhận; dữ tội 與罪, phán quyết có tội. Pali: Codetvā...sāretvā āpatti āropetabbo.

B. GIỚI TƯỚNG

Tỳ-kheo: Nghĩa như trên.

Nói lời như vậy: Là như nói: Tôi nghe Đức Thế Tôn nói pháp, hành tâm dục chẳng phải là pháp chương đạo

Chưa tác pháp giải: Nếu bị cử, mà chưa được giải.

Thấy như vậy: Như hiểu biết rằng pháp do Đức Thế Tôn nói chẳng phải pháp chương đạo. Không bỏ ác kiến: Chúng Tăng can gián mà không bỏ ác kiến. Cung cấp những thứ cần dùng: Có hai thứ là pháp và tài.

- Pháp: Dạy tu tập tăng thượng giới, tăng thượng ý, tăng thượng trí, học vấn, tụng kinh.

- Tài: Cung cấp y phục, ẩm thực, giường, ngọa cụ, thuốc thang chữa bệnh.

Đồng yết-ma: Tức đồng thuyết giới.

Cùng ngủ: Nhà có bốn vách, lợp tất cả và ngăn che tất cả; hoặc lợp tất cả hoặc lợp tất cả mà không ngăn tất cả; hoặc tất cả có ngăn mà không lợp tất cả; hoặc không lợp hết, không ngăn hết. Nếu Tỳ-kheo vào trong nhà trước, sau đó có người nói như vậy mới đến; hay là người nói như vậy vào trước, Tỳ-kheo đến sau; hoặc hai người đều vào ngủ, tùy theo hông dính chiếu tất cả đều phạm Ba-dật-đề.

Tỳ-kheo-ni, Ba-dật-đề. Thức-xoa-ma-na, Sa-di, Sa-di-ni, Đột-khiết-la. Đó gọi là phạm

Sự không phạm: Tỳ-kheo không biết nên vào ngủ; Tỳ-kheo ở trong nhà trước, người nói như vậy đến sau, vào nhà Tỳ-kheo không biết; hoặc là nhà có lợp tất cả mà không ngăn bốn bên; hoặc lợp tất cả mà ngăn phân nửa; hoặc lợp tất cả mà ngăn một ít thôi; hoặc ngăn tất cả mà không lợp; hoặc ngăn tất cả mà lợp một phần hai, hoặc ngăn tất cả mà lợp một ít thôi; hoặc lợp một phần hai, ngăn một phần hai, hoặc lợp một ít; hoặc không lợp không ngăn, hoặc đất trống, tất cả những trường hợp như vậy mà không biết; thấy đều không phạm. Hoặc bị bệnh té xuống đất; hoặc bị bệnh chuyển mình; hoặc bị thế lực bắt; hoặc bị trói nốt; hoặc bị mạng nạn; phạm hạnh nạn thì không phạm.

Người không phạm: Phạm lần đầu tiên khi chưa chế giới, si cuồng, loạn tâm, thống não, bức bách.

>88. Ngũ phần: không như pháp hối. Tăng kỳ: đã bị tăng tác cử yết-ma mà chưa như pháp giải

>89. Căn bản: Chư tùy thuận pháp không bỏ ác kiến.